
 SZÁRNYPRÓBA

Pusztai Beatrix 1987-ben született Beregszászban. Középiskolás kora óta ír verset és prózát. 2009-ben a Kárpátaljai Magyar Művelődési Intézet Tehetséggondozási Programja keretében meghirdetett irodalmi pályázaton a próza kategóriában első lett. Ez alkalommal verseiből ajánlunk néhányat olvasóink figyelmébe.

PUSZTAI BEATRIX

Pillanatok

*Hajnali álmom ráz fel az ágyon: alakom előtted képzet.
Jéghideg párnán, gyűrődő ráncán otthagyt szavunkat nézed.
Igazit álmodsz, isteni álmot, mi lenne, ha valóra válna?*

*Zöldeskék csipke szemedre hintve, úgy pihensz tekintetemben.
Ringat a hangod. Szabad-e hagynod örökre múzsádnak lennem?
Igazit álmodsz, isteni álmot, mi lenne, ha valóra válna?*

Tél

*Farkasbőrbe bújt
bárány farkasordító
hidegben béget.*

*Báránybőrbe bújt
farkas farkasordító
hidegben hallgat.*

Húgom

*Jáde-palota
foglya a kristálycsepp
síró ekhója.*

*A raboskodás:
Kagylóba piszok zárva.
Kikíváncozás.*

Szomorú szonett

*Az almafákon idén nem volt termés.
Sok kérdést tettünk fel értelmetlenül.
Mosás után vasaltuk ruhánkat és
aztán viseltük. Tisztán, gyűretlenül.*

*Anyám elsózta néha a húslevest.
Bosszantott. Kértem helyette mást.
Elfáradtam. Mikor beesteledett,
lefeküdtem. Az utcán káromkodást*

*hallottam. De engem ez sem érdekelt.
Megg halt apám. A ravatalon fekszik.
Szögeket kell hoznom a koporsóra.*

*Azt mondják, nem ilyen halált érdemelt.
A gázon már olcsó tea melegszik,
megiszom. És elfeledkezem róla...*

